

Internalizovaná homofobie

/Hodnocení práce pana Milana Blahy studenta Havlíčkova gymnázia Štáflova 2063 58001 Havlíčkův Brod/.

Musím se přiznat k tomu, že tomu pořádně nerozumím / jsem psychiatricka a sexuoložka/, a připadá mi to hodně spekulativní.

Jak by se „internalizovaná“ homofobie mohla projevit v sexuálním chování účastníků a to konkrétně v mutuální masturbaci účastníků největších českých internetových gay chatů , to jsem pořád nepochopila.

Ze sexuálního chování student vybral mutuální masturbaci, ne vzájemnou a ptal se na ni dotazníkovou metodou účastníků různých věkových skupin, na její závislost na velikosti sídla, na závislost na liberálním prostředí, na vzdělání, sexuální orientaci.

Zajímavé je, že u heterosexuálů bylo mutuální masturbace nejvíc, ve všech věkových skupinách. Je to překvapení, vyžadovalo by to další rozbor, proč tomu tak je? Jako lékařku mne zaujal hlavně fakt mutuální masturbace, ale ne vzájemné. Což bývá v praktickém životě tak častá, jestli vyloučíme mužské kolektivy?

Zajímavá je otázka a odpověď na dotaz incidence heterosexuálního styku v závislosti na věku a na orientaci.

Vnímání tolerance okolí a společnosti v závislosti na velikosti sídla, v práci vyšla relativně slušně, mne jako sexuoložku tento fakt uklidňuje. Uveřejnění tohoto výsledku by mohlo zklidnit úzkost a strach některých homosexuálů.

Výsledky, které mapují coming- out směrem k přátelům, spolupracovníkům a rodičům odrážejí realitu, s jakou se setkáváme v klinické praxi, když je třeba řešit problémy s orientací dětí. Blízcí přátelé z toho hodnocení vycházejí nejlíp, tu úvahu proč oni a ne rodiče tam autor má.

Sebevražedné myšlenky homosexuálů jsou také relativně časté u tzv. egodystonních homosexuálů.

Do 29 let je sebevražedných myšlenek víc, než v pozdějších věkových skupinách, ve kterých si již mnozí z nich vyjasnili svoji orientaci. To svědčí o tom, že takový coming-out je stres na dlouhá léta.

Nakonec se autor pokouší dát do vztahu klidné a neuspořádané rodinné prostředí. To, že se liberální prostředí jenom nepatrně podílí na incidenci sebevražedných myšlenek u homosexuálů je vidět na grafech a že vzdělání má na veškeré neblahé lidské projevy chování příznivý efekt, autor ukazuje na posledním grafu. Já si myslím, že vzdělání o člověku jako o živočišném druhu daleko zaostává za ostatními znalostmi. A o sexualitě je to 100 procentní pravda, o té se neučí nic a sexualita je to , co s námi mává celý život. Na tento fakt autor upozorňuje v úvodu své práce.

Práce je zajímavá tím, že se do homofobie pustil student gymnázia, že i když trochu spekulativně ale přece jenom nějak, se ujal problematiky homofobie. Nejcennější je jeho nadšení s jakým se pustil do problému. Opravdovost a zájem, to se dnes málo vidí. Výsledky, ke kterým dospěl jsou v souladu s klinickou praxí. Hlavně ty, které se týkají

vztahu homosexuálů k přátelům, vzdělání k sebevražednosti homosexuálů i hledání partnera.

Autor homofobii uchopil tak, jak ve svých mladých letech uměl, výsledky, které vyplývají z jeho práce jsou v souladu s klinickou praxí. Nejcennější na jeho práci je jeho nadšení a opravdovost zápalu pro věc.

MUDr. Ž. Herrová

/Práci četli a na hodnocení se podíleli i moji tři pacienti/.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Dr. Herrová', with a long, sweeping flourish at the end.